

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קדמת-קדמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	מימרא	ג'טין-המביא גט ממדנה"י									
[רבא]	רבא אמר פסול, גזרה שמא יקטום.										כב.
	עציץ של אחד וזרעים של אחר, מכר בעל עציץ לבעל זרעים - כיון שמשך קנה, מכר בעל זרעים לבעל עציץ - לא קנה עד שיחזיק בזרעים.										כב.
	עציץ וזרעים של אחד, ומכרן לאחר - החזיק בזרעים קנה עציץ										כב.
	וזהו היא ששנינו: נכסים שאין להם אחריות נקנין עם נכסים שיש להן אחריות - בכסף, ובשטר, ובחזקה										כב.
	החזיק בעציץ - אף עציץ לא קנה, עד שיחזיק בזרעים.										כב.
[אביי]	נקבו בארץ ונופו בחוצה לארץ, אביי אמר: בתר נקבו אזלינן										כב.
רבא:	בתר נופו אזלינן.										כב.
	בדאשרוש כ"ע לא פליגי, כי פליגי - בדלא אשרוש.										כב.
	ובדאשרוש לא פליגי?										כב.
[והתנן: ר"מ]	שתי גנות זו על גב זו וירק ביניהם, ר"מ אומר: של עליון										כב.
ר' יהודה:	של תחתון										כב.
	התם כדקתני טעמא										כב.
רבי מאיר:	מה אם ירצה עליון ליטול את עפרו, אין כאן ירק										כב.
ר' יהודה:	מה אם ירצה התחתון למלאות את גנתו עפר, אין כאן ירק.										כב.
	ואכתי בדאשרוש לא פליגי?										כב.
[והא תניא: רבי]	אילן מקצתו בארץ ומקצתו בחוצה לארץ, טבל וחולין מעורבין זה בזה, דברי רבי										כב.
רשב"ג:	הגדל בחיוב - חייב, והגדל בפטור - פטור										כב.
	מאי לאו מקצת נופו בארץ ומקצת נופו בחוצה לארץ										כב.
	לא, מקצת שרשין בארץ ומקצת שרשין בחוצה לארץ.										כב.
	ומאי טעמא דרשב"ג?										כב.
	דמפסיק צונמא.										כב.
	מאי טעמא דרבי?										כב.
	דהדרי ערבי.										כב.
	במאי קמיפלגי?										כב.
[מר סבר: רבי]	אזירא מבלבל										כב.
[ומ"ס: רשב"ג]	האי לחודיה קאי והאי לחודיה קאי.										כב.
	ר' יהודה בן בתירא אומר כל.										כב.
	א"ר חייא בר אסי משמיה דעולא, ג' עורות הן. מצה, חיפה, ודיפתרא.										כב.
	מצה - כמשמעו דלא מליח ודלא קמיה ודלא אפיץ.										כב.
	למאי הלכתא?										כב.
	להוצאת שבת.										כב.
	וכמה שיעור?										כב.
כדקתני רב שמואל בר יהודה:	כדי לצור משקל קטנה.										כב.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קדמת-קדמת מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	גויטין-המביא גט ממדנה"י										
וכמה?	מימרא	א									כב.
כי ריבעא דריבעא דפומבדיתא.	אביי:	!									כב.
חיפה - דמליח ולא קמיה ולא אפיין.											כב.
למאי הילכתא?											כב.
להוצאת שבת.											כב.
וכמה שיעור?											כב.
עור - כדי לעשות קמיע.	כדתנן:	!									כב.
דיפתרא - דמליח וקמיה ולא אפיין.											כב.
למאי הילכתא?											כב.
להוצאת שבת.											כב.
וכמה שיעור?											כב.
כדי לכתוב עליו את הגט.		!									כב.
מכשירין.	חכמים:										כב. <
מאן חכמים?											כב.
ר' אלעזר היא	רבי אלעזר:										כב:
עדי מסירה כרתי.	דאמר: [רבי אלעזר]										כב:
לא הכשיר ר"א אלא לאלתר, אבל מכאן עד עשרה ימים - לא, חייש' דילמא הוה ביה תנאה ווייפתיה	ואמר ר"א:										כב:
אפי' מכאן עד עשרה ימים, דאם איתא דהוה ביה תנאי, מידכר דכירי.	רבי יוחנן:										כב:
לא הכשיר ר"א אלא בגיטין, אבל בשאר שטרות - לא, דכתי': (ירמיהו ל"ב) ונתתם בכלי חרש למען יעמדו ימים רבים	ואמר ר"א:										כב:
אפי' בשטרות.	רבי יוחנן:										כב:
והכתיב: למען יעמדו ימים רבים											כב:
התם עצה טובה קמ"ל.											כב:
הכל כשרין לכתוב את הגט, אפי' חרש, שוטה וקטן.											כב: מ
האשה כותבת את גיטה, והאיש כותב את שוברו, שאין קיום הגט אלא בחותמו.											כב:
והא לאו בני דיעה נינהו											כב: ג